

สรุปผลการวิจัย ภาระผู้สอนและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ก้าดังตั้งตันแบบผลักแห่นในมนุส่วนตัวกัน 3 มุน ดังนี้

1. มุน 0 - 15 เป็นมนุระดับต่ำสุดที่น้ำว่ายน้ำไม่นิยมใช้มุนนี้เป็นมนุตั้งตัน
2. มุน 15 - 30 เป็นมนุระดับกลางในการตั้งตันนักว่ายน้ำมักใช้มุนนี้พอ ๆ กับมนุระดับสูง
3. มุน 30 - 45 เป็นมนุระดับสูงในการตั้งตันและเป็นมนุที่น่าจะให้ผลการตั้งตันอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นักว่ายน้ำมักใช้มุนนี้พอ ๆ กับมนุระดับกลาง

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตและนักศึกษาชายที่เป็นนักว่ายน้ำ ตัวแทนของสถานบันเรือนศึกษา ผู้เข้ารับการทดลองดูการลากยาวน้ำโดยตั้งตันโดยผู้วิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญการลากยาวน้ำโดยตั้งตัน และมนุที่ต้องการโดยตั้งตัน ให้ผู้เข้ารับการทดลองฝึกและฝึกการลากยาวน้ำโดยตั้งตัน แล้วจึงลงปฏิบัติจริง จนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักและวิธีการลากยาวน้ำโดยตั้งตัน ให้ผู้เข้ารับการทดลองลงมือปฏิบัติโดยทดสอบมนุละ 3 ครั้ง และนำเวลาทั้ง 3 ครั้ง มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของตระกูล

ผลการวิจัย

1. ความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ก้าดังตั้งตันแบบผลักแห่นในมนุที่ต่างกันทั้ง 3 มุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุน 15° - 30° และมุน 30° - 45° ดีกว่าความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุน 0° - 15° อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุน 15° - 30° และมุน 30° - 45° ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุนที่ต่างกันทั้ง 3 มุน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างน้อย 1 คู่ ค่าเฉลี่ยของความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่น ในมุนที่ 30° - 45° เป็นมุนที่มีความเร็วที่สุด ซึ่งตรงกับทฤษฎีการเคลื่อนที่แบบเส้นโค้ง ว่ามุนที่ทำให้วัตถุเคลื่อนที่ได้ระยะทางไกลที่สุด ในเวลาเท่ากัน คือ มุน 45° (อนันต์ อัตชู 2519 : 3) ทั้งนี้จะไม่รวมถึงแรงเสียดทานที่มีต่อวัตถุ มนุษย์ โดยตั้งตันที่ให้ความเร็วเป็นอันดับสองรองลงมาคือ มุน 15° - 30° เพราะมุนยังต่ำระยะทางการเคลื่อนที่อย่างสิ้น เวลาในการเคลื่อนที่จะให้ระยะทางเท่ากันเกิดเพิ่มขึ้น และมุนที่กระโดดตั้งตันช้าที่สุดคือมุน 0° - 15° เพราะเป็นมุนต่ำที่สุด ระยะทางการเคลื่อนที่สิ้นที่สุด จึงทำให้ใช้เวลามากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ พรินส์ (Prins 1982 : 85) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ โดยตั้งตันที่ประสาทมีภาระสูงสุดคือ มุน 45° จากแนวโน้มนี้

2. ความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุน 15° - 30° ไม่แตกต่างกันกับความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบแพลกแท่นในมุนที่ 30° - 45° อย่างมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าเฉลี่ยเวลาของมุน 30° - 45° ดีกว่า (ใช้เวลาน้อยกว่า) มุน 15° - 30° ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การเคลื่อนที่แบบเส้นโค้งในความชรัมชาติแล้ว จะต้องมีปัจจัยต่าง ๆ มาเกี่ยวข้องที่จะไม่สามารถทำให้มุน 45° เป็นมุนที่มีประสาทมีภาระสูงสุด เพราะปัจจัยที่จะมีผลต่อวัตถุนี้ ได้แก่ แรงดึงดูดของโลก แรงด้านจากอากาศ กระแสลมที่ผัดสวนทางกับวัตถุ ปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อวัตถุทั้งสิ้น จึงทำให้วัตถุกลบลงมาก่อนที่จะเคลื่อนที่ได้ไกลที่สุด (อนอมวงศ์ กฤษณ์เนชร์ 2526 : 42) ซึ่งประดิษฐ์นี้จึงทำให้มุน 30° - 45° และมุน 15° - 30° ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แต่จากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า

มีความแตกต่างกันดังนี้ มม 3๐ - 4๕ ใช้เวลาในการเคลื่อนที่ 2.045 วินาที และมม 1๕ - 3๐ ใช้เวลา 2.238 วินาที ชั้งแตกต่างในค่าเฉลี่ยถึง .193 วินาที ในการแข่งขันว่ายน้ำจึงมีผลต่อการแพ้ชนะได้ เพราะในการแข่งขันว่ายน้ำบางครั้งผู้ชนะทำเวลาต่ำกว่าคนอื่นเพียง .01 วินาที ก็ถือว่าเป็นผู้ชนะ เพราะฉะนั้น นักกีฬาว่ายน้ำจะเป็นจะต้องมีเทคนิคพิเศษเพื่อเล็กน้อยที่จะทำให้เวลาในการว่ายน้ำให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อประสิทธิผลตามความมุ่งหวัง

หัวเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าความเร็วเริ่มต้นในการว่ายน้ำโดยใช้ท่าตั้งตันแบบผลักแห่นในมม 3๐ - 4๕ เป็นมุมที่ประสิทธิภาพสูง และให้เวลาใกล้เคียงกันอย่างมาก ขณะนั้นนักกีฬาว่ายน้ำที่จะฝึกการกระโดดตั้งตันจำเป็นจะต้องเลือกมุมที่เหมาะสมกับตัวเอง และฝึกฝนให้เกิดความชำนาญและได้เบรียบ เพราะทักษะทุกชนิดจำเป็นจะต้องฝึกจนเกิดความชำนาญ จึงจะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าไม่ฝึกให้ชำนาญแล้วนำมาใช้ อาจจะกลับกลายเป็นการเสียเบรียบมากกว่าการได้เบรียบ แต่อย่างไรก็ตามมม 3๐ - 4๕ ที่ผู้วิจัยกล่าวมานี้เป็นมุมที่มีประสิทธิภาพสูงในการกระโดดออกตัว ชั้งถ้านักกีฬาว่ายน้ำของสถาบันต่าง ๆ หรือนักกีฬาระดับชาติของไทยนำไปใช้ และฝึกจนเกิดความชำนาญก็จะทำให้นักกีฬาพัฒนาการว่ายน้ำเพิ่มขึ้น เพราะจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่อยู่ในวงการกีฬาว่ายน้ำ สังเกตเห็นว่า นักกีฬาและผู้ฝึกสอนส่วนมากไม่ค่อยคำนึงถึงการกระโดดตั้งตันสักเท่าไร ส่วนมากจะคำนึงเฉพาะวิธีการว่ายน้ำมากกว่า ถ้านักกีฬาเพิ่มเทคนิคในส่วนนี้เข้าไปแล้ว ก็จะทำให้เวลาในการว่ายน้ำลดลงลดน้อยลง

2. การวิจัยในเรื่องนี้ครึ่งต่อไป ควรจะศึกษาเกี่ยวกับมุมติดน้ำในขณะล้ำตัวของนักกีฬาสามผู้แล้ว ใกล้ไปกับแนวโน้มว่ามุมใดที่ให้ระยะทางได้ใกล้ที่สุด ชั้งปัจจุบันนี้ในประเทศไทยยังไม่สามารถศึกษาได้มากนัก เพราะสรุรว่ายน้ำที่จะมีห้องปฏิบัติการติดน้ำภายในสระว่ายน้ำนั้น มีเงียงไม่กี่แห่งเท่านั้น ดังนั้น จึงทำให้ยากต่อการศึกษาเรื่องติดน้ำมาก แต่ถ้าต่อไปในอนาคตมีการสร้างสระว่ายน้ำดังกล่าวขึ้นมาก ก็จะทำให้สามารถศึกษาค้นคว้า และพัฒนาการกีฬาว่ายน้ำได้มากยิ่งขึ้นไปอีก

3. ควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับมุมกราะ โดยตั้งต้นที่สุดของชาวไทย เปรียบเทียบกับชาวต่างประเทศที่มีรูปปั้งสูงกว่าคนไทย ซึ่งจะได้เปรียบในช่วงความใกล้ ถ้ามีการเปรียบเทียบว่ามุมใดเหมาะสมกับคนร่างกายสูงใหญ่ ร่างกายปานกลาง และร่างกายเตี้ย แล้วก็พิจารณา ที่จะสามารถเลือกการกระ โดยตั้งต้นได้เหมาะสมกับตัวเอง และจะทำให้ก็พิจารณาน้ำของไทย ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4. ควรจะท่าตั้งตันในการว่ายน้ำโดยดูองค์ประกอบอื่น ๆ นอกจากเห็นจากการใช้ความเร็วเริ่มต้นเป็นเกณฑ์ เช่น มุมติดน้ำ มุมของมือสัมผัสน้ำ เวลาปฏิริยา เวลาตอบสนอง หลังลิขภูมานปล่อยระยะทางที่เหมาะสมใน การเริ่มเดิน เท้าโดยวิเคราะห์ด้วยการถ่ายเป็นภาพยันตร์ เป็นต้น

5. ควรมีการวิจัยและวัดอุณหภูมิในสระว่ายน้ำ และในอากาศซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุให้ความสามารถของผู้เข้ารับการทดลองน้อยลง

6. นักกีฬาว่ายน้ำระยะสั้น เช่น 50 เมตร และ 100 เมตร ควรทันมาสันใจ ก่อนเริ่มเทคนิคต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการกระ โดยออกตัวที่ทำให้ก็พิจาร์ได้ เปรียบมากที่สุด เช่นการว่ายน้ำในระยะ 50 เมตร และ 100 เมตร ความแตกต่างของเวลา ในการว่ายน้ำน้อยมากบางครั้งมีความแตกต่างกันเพียง .001 วินาที เท่านั้น

